

Autorką metody SI jest A.Jean Ayres (1920-1988). Była licencjonowanym psychologiem i terapeutą zajęciowym (1954r.). Wykształcenie zdobyła na Uniwersytecie Południowej Kalifornii. Jako dziecko miała trudności z nauką podobne do tych, które później stały się celem jej badań. Osobiste doświadczenia wydają się stanowić podstawy przyszłej pracy wykonywanej z empatią i troską o poprawę jakości życia dzieci.

Integracja sensoryczna to proces organizujący docierające do mózgu informacje płynące z ciała i środowiska. W procesie tym mózg rozpoznaje, segreguje, interpretuje i unifikuje te informacje tak, by mogły być użyte w reakcji na wymagania płynące z otoczenia w celowym działaniu.

Zmysły dostarczają informacji o fizycznej kondycji naszego ciała i otoczenia wokół nas. Dane te pochodzą z receptorów wzrokowych, słuchowych, dotykowych, węchowych i smakowych, a nawet ze specjalnego systemu rejestrującego ruch /układ przedsionkowy/. Mózg nieustannie organizuje te wiadomości ? lokalizując je, rozpoznając, segregując i integrując. Gdy płyną w prawidłowej organizacji, mogą być użyte do formułowania percepcji, planowania ruchu, napięcia mięśniowego, postawy, emocji, uczenia się i wielu innych. Jeśli pojawiają się nieprawidłowości w tym procesie mamy do czynienia z problemami w pobudzeniu dziecka, nadmiernej ruchliwości, kłopotami z koncentracją uwagi, zaburzeniami w rozwoju koordynacji ruchu, umiejętności pisania czy czytania.

Mimo, że zmysły dotyku, ruchu oraz pozycji ciała są nam mniej znane, mają istotne znaczenie w codziennym życiu. Dotyk umożliwia znalezienie latarki w szufladzie przy awarii oświetlenia. Wrażenia dotykowe są również bardzo ważne w chronieniu nas przed niebezpieczeństwem, na przykład cofnięcie ręki po dotknięciu gorącej kuchenki.

Układ przedsionkowy reaguje na ruchy ciała w przestrzeni oraz zmianę pozycji głowy. To z kolei automatycznie koordynuje ruchy oczu, głowy i ciała. Jeżeli zmysł przedsionkowy nie będzie funkcjonował prawidłowo, to np. uczeń nie będzie w stanie spojrzeć na tablicę a następnie na zeszyt bez gubienia miejsca zapisywania. Utrudnione znacznie będzie chodzenie po kamienistej drodze bez przewracania się lub wystarczająco długie stanie na jednej nodze umożliwiające kopnięcie piłki. Ten sam zmysł przedsionkowy odpowiada za utrzymanie napięcia mięśniowego, skoordynowaniu ruchów obydwu stron ciała oraz utrzymaniu prosto głowy przeciwko sile grawitacji. System przedsionkowy może być traktowany jak podstawa dla orientacji ciała w stosunku do otoczenia.

4 poziomy integracji sensorycznej:

Poziom I:

Rozwój percepcji wrażeń: dotykowych, proprioceptywnych, przedsionkowych, wzrokowych i słuchowych.

Poziom II:

Planowanie ruchu, duża motoryka.

Integracja dwóch stron ciała.

Poziom III:

Bardziej precyzyjna/różnicująca percepcja wrażeń dotykowych, wzrokowych, Planowanie-mała motoryka.

Rozwój lateralizacji kinestetycznych i percepcji przestrzeni.

Poziom IV:

Czytanie, pisanie, liczenie, myślenie koncepcyjne.

OBJAWY DYSFUNKCJI INTEGRACJI SENSORYCZNEJ MOGĄ BYĆ NASTĘPUJĄCE:

Nadmierna wrażliwość na bodźce dotykowe, wzrokowe, słuchowe oraz ruch.

Nadwrażliwość może się objawiać takimi zaburzeniami zachowania jak: rozdrażnienie, wycofywanie się w wyniku dotknięcia, unikanie określonych rodzajów ubrań lub jedzenia, rozpraszalność lub lęk podczas zwykłych zabaw ruchowych np. na placu zabaw.

Zbyt mała wrażliwość na stymulację sensoryczną.

W przeciwieństwie do dziecka z nadwrażliwością, dziecko ze zbyt słabą reaktywnością może poszukiwać intensywnych wrażeń sensorycznych, takich jak celowe uderzanie ciałem o przedmioty lub intensywne kręcenie się wokół własnej osi. Dziecko może ignorować ból czy być nieświadome zmian pozycji ciała. Zachowania niektórych dzieci zmieniają się drastycznie od nadwrażliwości do zbyt słabej reaktywności /podwrażliwości/.

Zbyt wysoki lub niski poziom aktywności ruchowej.

Dziecko może być ciągle w ruchu lub wolno się uaktywniać i męczyć się szybko. U niektórych dzieci poziom aktywności może się zmieniać od jednego ekstremum do drugiego.

Problemy z koordynacją.

Problemy te mogą dotyczyć umiejętności z zakresu dużej lub małej motoryki. Niektóre dzieci będą miały słabą równowagę, inne natomiast będą miały olbrzymie trudności z nauczeniem się nowej czynności wymagającej koordynacji ruchowej.

Opóźnienie rozwoju mowy, rozwoju ruchowego oraz trudności w nauce.

Objawy te mogą być widoczne w wieku przedszkolnym razem z innymi objawami dysfunkcji integracji sensorycznej. U niektórych dzieci w wieku szkolnym mogą występować problemy w nauce, mimo normalnego poziomu inteligencji.

Słaba organizacja zachowania.

Dziecko może być impulsywne lub może łatwo się rozpraszać i okazywać brak planowania przed wykonaniem jakiegoś zadania. Niektóre dzieci mogą mieć problemy z przystosowaniem się do nowej sytuacji. Inne mogą reagować agresywnie, wycofywać się lub być sfrustrowane, kiedy poniosą porażkę.

Do badania większości dzieci wykorzystywane są Południowo-Kalifornijskie Testy Integracji Sensorycznej. Oceniają one funkcjonowanie dziecka w takich sferach jak:

- percepcja wzrokowa

INTEGRACJA SENSORYCZNA

Dodany przez barbara

poniedziałek, 23 stycznia 2012 21:25 - Poprawiony poniedziałek, 23 stycznia 2012 21:41

- przetwarzanie wrażeń somatosensorycznych
- przetwarzanie wrażeń przedsionkowych
- koordynacja oko-ręka
- planowanie ruchu czyli praksja

W Polsce istnieje ?Polskie Towarzystwo Integracji Sensorycznej?, zrzesza ono grono wyszkolonych terapeutów Integracji Sensorycznej, którzy popularyzują wiedzę na ten temat, wspomaga oraz służy pomocą terapeutyczną,

Bibliografia:

Violet F. Maas, Uczenie się przez zmysły. Wprowadzenie do Teorii Integracji Sensorycznej, WSiP, 1998

Agata Paciorek